

De més drets sense devers.
De més devers sense drets.
Els drets individuals són imprescriptibles, legislabils é INGANANTIBLS. • Legislar la Llibertat baix pretext de garantirla, és cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comensa la llibertat ajena. És licit, òpoca, al individu fer tot lo que no perjudiqui à un altre. • L'embrutit milionari que baix pretext de mentida moralitat y à la sombra de sas riquesas mal adquiridas persegueix à qui critica sos vicis y la societat qu'els consent, és un dels sers més envilit, degradats y despreciables de la Naturalesa. •

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense mixtificacions ni atenuans de cap mena, tant si es veu perseguida per hipòcrites furants, com si sent l'aplaus de la gent veraderament honrada y digna. • La TRAMONTANA en política defensa sempre al més aventat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una grand reforma social que transformi el modo de ser del productor, evuy supeditat al capitalisme. • La TRAMONTANA no està afiliada à cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sense compromissos ni preocupacions de sectari. •

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranger, 2
Las suscripciones se pagan por anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA
Pels pagos s'admeten llibransas del Giro Mátuo, lletres de facil cobro y sellos de 15 cèntims. No s'admeten llibransas especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 cèntims.—90 exemplars, 1 pes.
Surte à llum puntualment cada divendres

LAS IRREGULARITATS

Com se las prenen á Fransa.

Com se las prenen á Espanya.

II ALTRA VEGADA!!

Després de més d'una setmana d'haver-se publicat, el nostre número extraordinari del dia d'Innocents ha sofert la feroç...

III Tretze denúncies!!!

qu'ens han deixat blaus y ens han demostrat que continua encare l'ignocència de perseguir-nos a l'indret y al través y per tots costats. Un tros de la cabecera, el dos articles d'entrada, las cartas del cel y del purgatori, tres ó quatre diferents sueltos, un dibuix y la major part dels anuncis de la darrera plana, han meregut las atencions del Sr. Fiscal de S. M.

Com qu'es tractava d'un número d'Innocents, s'ha fet en ella una verdadera degollina! El Dimoni gros s'ha reconegut autor de tot lo denunciat, y veurém com en surtirém d'aquest nou trencacoll judicial.

[Gloria a La Fulla!]

ELS PANAMÁS GENERALS

L'extraordinari terrabastall que s'ha promogut a Fransa pel descobriment de las immoralitats comesas amb motiu de las obras per obrir el canal de Panamá, declaram ingenuament que no té rahó de ser, per la senzilla rahó de ser aquestas immoralitats el nostre pa de cada dia de l'actual règimen social basat en el monopoli, l'acaparament, l'usura, l'autoritarisme y l'explotació de l'home per l'home.

De xanxulerias y de malifetas iguals ó pitjors que las qu'han promogut tant d'escàndol a Fransa n'hi han sempre per tot arreu. Allí com aquí, y allí com acullà, sempre els manegonejors de la cosa pública s'enriqueixen amb promptitud aterradoras en tant el poble productor resta sempre en la més espantosa miseria y en la més sensible ignorancia.

Els serveys del Estat, del municipi y la provincia, las subastas, las concessions, las operacions de banca, las subvencions, la provisió de empleos y tot lo qu'es relaciona amb manejar diners ó cosa qu'ca valgui, no son més que altres tants pudriments de l'actual societat aboït es pela al productor en mil variadas formas per engrisar al gandul ó a l'espavilat que porta entre mans aquells negocis.

A Fransa hi ha el Panamá, a Alemania la qüestió de la fabricació dels fusells de l'exèrcit, en que també no pocs milions s'han irregularisat; a Portugal la real companyia de Ferrocarrils convertida en Panamá perpetuo, las Americas españolas sent igual qu'a Espanya, y aquí tenint un canal de l'Ebro que un ministre conservador subvenciona y entrega milions després d'haver ja caducada la concessió.

Els drets de consums y las empresas ferrocarrileras són també a Espanya tals tapadores de focos d'immoralitats, que sols podem passar sens esgarriar-nos per ellas a visquenda de estarhi ja acostumat de sempre a visure en mitj de tal pudrimenter.

Per això trobem ridícul qu'es fassin tantas engrafissans per lo del Panamá, qu'al cap y a la fi no es més que una de las moltas manifestacions del règimen capitalista y autoritari que no pod portar més que miseria, dol, falsetas y desmoralisació en tots els actes de la vida social.

Doncs què, ¿Es acas menos immoral l'explotació de l'home per l'home? ¿Es menos digne de càstig deuant la sana rahó que uns homes fassin treballar a uns altres y es quedin amb el fruit del seu treball y vinguin uns tercers beneficiats amb el nom d'autoritat a fer subsistir per la força aquesta y totas las demés immoralitats y tiranias qu'es derivan de l'actual sistema polític, económic y religiós?

Doncs no ens queixém de lo del Panamá de Fransa, ni del Ebro d'Espanya, ni de las empresas de ferrocarrils de Portugal, ni de res en particular d'aquí ni d'allí, sino en general queixém-nos de tot lo qu'ens rodeja, perquè tot no es ni pod ser altra cosa que desmoralisació, per ser altament immorals els fonaments en que descansan encare las modernas societats civilisadas.

Abolim l'explotació de l'home per l'home, qu'es la primera de las immoralitats; instruhim a tothom y proclamém la injusticia del principi d'autoritat dintre d'una societat d'homes lliures, iguals é inteligents, assegurém a tothom

el dret a la vida amb el dret al treball y l'associació de tots els productors, y veurém com, tant com arc natural, resulta llavors completament impossible la xanxulleria, el robo legal, la miseria y l'ignorancia, la tirania y tot lo qu'es avuy el nostre pa de cada dia d'aquesta corrompuda societat dels Panamás generals, puix qu'en una ó en altra forma aquellas y pitjors immoralitats es manifestan en totas las nacions y en tots els actes de la vida pública.

A Fransa els partits més revolucionaris es preparan ja pera veure de produhir la revolució social que té d'acabar amb tanta deshonra y desmoralisació.

Preparemos, donca, també aquí y per tot arreu, puix no pod ja tardar el dia de las grans reivindicacions y de las populars justicias, y per si arriba prompte, estiguém totas las victimas de l'actual règimen capitalista preparats y units com un sol home pera implantar el règimen de la justicia y de la moralitat en el món, amb la llibertat per tothom y la igualtat de medis a la vida pera tots.

NOSTROS PROCESSOS

Dos judicis orals devant de Jurats s'ens han senyalat per altres tantas causas de las qu'es seguixen contra el director d'aquet periódic J. Lluana.

El primer, tindrà llog el dia 10 de Mars a las 10 del matí, y es referirà a aquella causa incoada a instancia del rector d'Alélla per una vetllada lliurepensadora donada en aquella població en Abril de l'any 1890.

L'altro judici oral es celebrará el dia 28 de Mars a las 12 del mitjdia, y versarà sobre una de las denúncias soferidas per La TRAMONTANA, aquella del Febrer de l'any passat per la publicació d'una lamón sobre els agrorraments de Jerez y una carta de Sant Celoni.

Com tant l'una com l'altra revestiran interès, però en particular la d'Alélla, en la que la defensa del nostre director crida al dos reverents acusadors, el rector y el vicari de dit poble, ja avisarém am temps y enterarém als nostros lectors d'aquestas causas pera que puguin anar a passar un bon rato a l'Audiencia el dia en que es celebrin aquets judicis orals.

L'Audiencia ha desestimado nuestro recurs demandant l'aixecament de la fiansa metálica de 3.000 pessetas feta an el jutjat del Parque de aquesta ciutat per una de las denúncias de La Fulla.

Admirer una vegada més l'influencia dels escrits-jullons, que, fent denúncias sense ser fiscals, logran molta més persecució que quan el meteix ministeri públic la formula.

El fullero qu'ha let en nom propi aquesta denuncia es diu Arcis Bordas, es procurador d'ofici, y viu an el passeig de Gracia, n.º 4, pis 3.º, cantonada al carrer de Fontanella.

Al tindrè present els nostros amigs en sas oracions, no s'olvidin dels milionaris que mouen sa mà y el pagan pera fer tant poc glorios treball.

Conforme ens han demanat molts dels nostros amigs, lectors y correligionaris, a mida qu'ens porti el més petit perjudici qualsevulga denuncia de La Fulla, publicarém els noms, apellidos y domicilis dels denunciants a fi de que am facilitat s'els pogan donar las gracias el dia qu'es present l'ocasió.

Amb el sobreseïment de la causa dels petardos del Maig de l'any 91 s'ens presentan tals enredos judicials que ni Cristo en pod treure l'aygua clara.

Al jutjat no volen comunicar el sobreseïment ni cancelar las fiansas ni tornar els llibres a las societats suspesas ni donar ordre de puguer tornar a funcionar, perquè diuen que no els ho ha manat l'Audiencia al tornarlos la causa sobreseïda.

Tampoc de moment saben ahont són ni qui té en son poder un taló d'una fiansa metálica feta per un dels processats, ni apareix un llibre gros de la Societat d'Impressors que se n'emportà la policia.

A conseqüencia de tals anomalies s'han presentat ja dos escrits al jutjat en nom de varios processats, y, a pesar dels lloables esforços de alguns dignes individus de l'Administració

de justicia, no sabem pas si es podrán arribar a aclarir tots aquets enredos.

Anirém enterant als nostros llegidors, per via d'entreteniment, de totas las peripécias justicieras per que vagi passant aquest tant enredat assumpto.

Aixís com també comensarém aviat a publicar alguns documents de la causa d'Alélla que n'hi haurà pera llogarhi rectors.

Caldas de Montibay y de Janer de 1893. 1

Amig Director: El dia dels Reys va entrar an aquesta vila D. Serafi Asensio Vega, que fou lo qui am sa columna l'any 73 ens va salvar de caure a las grapas dels partidaris del rey del As d'oros, y per tal motiu us asseguro que se li va fer una arrabida que ja la anys que no es pot fer a cap rey, per lo que toca a franca y espontánea.

Sei va anar a sobre pel cantó de Granollers, qu'es precisament el mateix camí qu'a fins d'Agost de l'any 73 feu amb els Guies de la Diputació y milicias de Barcelona per salvar aquesta vila, y l'allegria al veure'l fou indescriptible.

A l'arribar a la població l'esperava ja una orquesta y tots els corsos del poble amb un total de més de cent coristas, els carrers plens de banderetas, y a la nit hi hagun lluminarias y serenata a la plassa, cantantse el Gloria a Espanya y els Rigodons de Caldas, d'en Cuspiner, pesca que la referencia a la defensa d'aquesta població feta contra els carlins l'any 73.

Hi hagut també funcions de teatro, balls, banquet y vetllada de propaganda, presenthi part el dit senyor Asensio Vega y varios altres oradors republicans, abogant pel prompte daltabas de la monarquia y l'anar elevant sempre sens temor al progrés.

La festa resultá altament popular, no faltanthi numerosa representació dels pobles vehins, sobre tot dels valents de Sentmanat y de Sabadell, qu'acudiren a defensar-nos el dia que D. Blanca y en Mirret creyan qu'es podrien banyar-nos a Caldas y tingueren de banyar-nos a suadas fugint de nos defensors.

EL CORRESPONSAL.

ECCE-HOMO

—Hoia! Què tal? No em coneixen?

No em coneixen? No ja el crec.

Com que m'hi tornat tant sovint?

Mirime si em reconeixen.

No? Tampoc? Doncs no ho estranyo!

He passat grans malalties y una crisi la pocs dias

que hi quedat com no els enganyo.

No estranyo que se li peli madri.

Així no ho han d'estranyar.

De segur deurán pensar

que sog un mestre d'estudi.

Tan brut y tant estripat,

estripat y mal vestit,

mal vestit y descuït,

descuït y apedanat,

deg semblar un Ecce-homo;

casí be qu'els deg fer pó.

Ay! Y com em trobo jo,

senyors meus, y como!

Comensinme a contemplar;

ja em poden passar revista.

[Y quina vida més crista,

senyors, que ting de passar!

El cabell a coll y be,

las sabates foradadas,

y las calças estripadas,

y l'ermilla... unna re,

y els budells, movent bronquins;

y la boca, fent badalis;

Y... passant de llarg els talls

Y... vòlta, Catarina!

Així es horrible, es horrible;

així així no hi pod seguir.

Ves lo qu'es deu dir de mil

es impossible, impossible.

Si m'agales un cop d'ayre,

al calaix m'hi en aniria?

[Ni un drapayre em culliria

si em vejes algún drapayre!

Elis ingiuen em seguixen

al detrás per tot arreu.

Encare no em coneixen?

Diguin, encare no em coneixen?

¿Es necessari qu'els diga

que jo no semblo qui sog?

Mirume poquet a poc,

ni que amb aquests siges.

Volen qu'els diga ben clar

qu'hi sigut ric, poderós,

y qu'abans en feya dos

y qu'ém fets respoyent?

Y qu'ara sog un pavana,

y que sog un poca pena,

y que molts, molts, a ma esquena

s'hi están fent passar la gana!

Volen qu'els diga que ting

para qu'em roban el letge,

qu'haig de balla am la més lletja

per més que no m'hi aig!

Volen qu'els diga res més?

Si m'hauré desfogat!

si deg anà atrotinat,

que ningú, ningú em diu res.

Si ho seré de miserable!
Si a' l'horra perdut de gual
Quasi veig que ango en comia,
amb m'espasa, diabre!
D'eg fer falta de menjar!
(A' hi ha perquè m'embrà!)
Volen, doncs, que m'anucci!
Doncs... ¡jug el Poble Espanyol!

DOMINGO BARRERA

Ja ho han vist els nostros lectors: Tretze denúncies d'un sol tiro. ¡Y encare hi ha qui gosa a dir qu' a Espanya hi ha llibertat d'impressió!

Lo que hi ha és la vergonya de las influencias dels indecetes de *La Fulla*, que no perdonen medi per alograr el fi que s'han proposat de matar *LA TRAMONTANA*.

A tants quants advocats havem ensenyat els escrits denunciats, s'han quedat blaus y plens d'extranyesa de que tals denúncies es fessin y prosperin. Alguns han arribat a dir tals coses devant de tals denúncies, que ja ens guardarem bé de reproduhirlas per no provocarne de noves.

Per las nostras noticias especials sabem que *La Fulla* are no vol donar la cara, però que més que may està disposada a repartir els diners mal adquirits dels ricatxos que la forman per perseguirnos ignominiosament.

Per lo qu'anirà succedint se n'aniran convencent els nostros lectors.

Y esperarém tots junts el dia de fer la pau.

Lo que ve passant en l'assumpio de l'ajuntament de Barcelona ja és cosa que a' hi ha per alograrhi regidors.

De l'expedient governatiu resultan varios càrregs contra els nostros pares barcelonins; mes en Sagasta s'empenya en salvar als fusionistas, en Cánovas no vol que li rebentén els conservadors, y en Castelar té recomanats al parell de possibilistas que també están en la corporació municipal lent de las sevas, y per aquet cami va la cosa, que tots quedaran com a cavallers y honorats, però la capa del poble no apareixerà.

¡Y després dirán de la política! Però si aquesta senyora no sab fer res més qu' embrollar y empastifar tot lo que toca! ¡Si no hi ha immoralitat administrativa, judicial, local, económica, ni de cap mena, que no en tinga la culpa la política!

¿No es hora ja d'engegar a dida an aquesta senyora?

Per reunió divertida, però qu' amb un xiquet més acaba en tràgica, el meeting anarquista donat a Granollers el darrer dissapte.

S'havia anunciat que s'admetria la controversia, y després de llegirse alguna poesia y haver fet us de la paraula el company Gurri atacant la política y el clericalisme, un fratrot d'americana catòlica apostòlica y romanosa, anomenat Pere Barnola, va pendre la paraula, comensant per dir qu' els oradors que anavan allí a parlar cobraven 7 duros semmanals del poble, qu' eran uns vividors, el que havia parlat no era anarquista, ni en Sol y Ortega republica, ni en Castelar federal, cosa que venia allí tant a tom com penjarli a un sant Cristo dugues pistolas, fent qu' el públic, al sentir tals disparats, comensés a riure y a cridar ¡fuera! El bon catòlic llavors va descapdellarse, maltractant a totbom de gandul y dihent qu' el únic anarquista que hi havia al món era el papa Lleó XIII (abocal), com ho havia probat en sa enciclica, y que la classe obrera es tenia d'accontentar am lo que li donguessin y res més, que tant demanar feya gandul y ambicions.

Aquí el públic s'indignà, y uns quants es dirigiren cap a la tribuna a ferli fer un capítol a l'atrevit bramador, mes llavors els principalment insultats, els anarquistas, els que diuen qu' es menjan las criaturas, van interposarse entre aquell bretol y el públic y lograren que pogues fugir intacte, puix ja molta gent tractava d'escabotarlo.

Féra el talón de la fe, continuà tranquila la reunió, fent els companys P. Gomez y Teresa

Claramunt l'exposició de las ideas sociológicas més avansadas y combatint els sofismas religiosos y definitint l'actitut en que té de col·locarse la classe obrera, tot lo qual fou escoltat am molt gust y estrepitosament aplaudit per numeros públic que acudí a aquella reunió.

El Sr. Gamazo, quan pretenia la cartera d'Hisenda, tot eran flors lo que deva que successiria el dia qu' es seguissin sos plans rentistics y económicos.

Y d'ensà qu' es ministre dels quartos que sembla que se li hagi calat fog a la felicitat qu' ens tenia preparada, perquè tot se li tornan dificultats y embolics, y sos projectes no resultan, com sempre, més qu' uns pela-contribuyents y engraxa-potentials.

Els cambis am l'extranger van pujant que ja es perden de vista, l'ignominia del estancament dels mistos es tira endevant com si res, y tot conspira a continuar aflorint al vici y al acaparador a costa del consumidor y del poble.

La economia política es això: molta política y poca economia, ó siga molta fressa y poca endressa.

Que traduhit al romans vulgar vol dir: molt prometre a la oposició y res de cumplir en sent al poder.

Podrà Prats de Lluissanés no perteneix al Congo ni a la Xina, però lo qu' es l'arcalde obra y mana de una manera pitjor que cap mandarín ni cacique.

Un vehi va proposarse donar balls, y després de donarli el permis (que no es necemista de paraula, va ferlo plegar al meteix dia de l'inauguració.

Acut l'intereret al governador civil de la provincia, y aquet autorisa el ball: doncs l'arcalde com si li diguessin Lluicia: no vol donar permis.

Es decideix el vehi a tirar avant, escudat en son dret, y el Gorrofo de Prats ja no s'accontenta am ferlo plegar, sino que li envia els mossos de l'Escuadra, m'el fa lligar com un empedernit criminal, m'el té tres dias a la presó del poble y després m'el fa portar a Berga a entregarlo al jutge d'instrucción del partit, que m'el posa desseguida en llibertat.

—Ahont som?—preguntaran els lectors.

Res: a Espanya.

Una terra ahont moltras autoritats fan d'inquisidors y no volen balla en més balls que en rosaris de la aurora y altres diversions per l'estil.

Lo que son las cosas del món.
Del diluvi de denúncias solfer am el número del dia d'Innocents, en caygueren dugas demunt de las cartas de fora.

Y resultaren denunciadas la del cel y la del purgatori, sortintne salvada del fiscalc naufragi no més que la del infern.

¿No troban qu' això vol dir que las cosas del diable poden estar y están moltras vegadas més de sort que las cosas de Déu?

S'ha constituít a Girona una societat de Fundidors en ferro que conta ja am més de cent cinquanta associats, que desitja entrar en relacions am les demás corporacions obreras, y en particular las d'afinitat an el seu treball, pera marxar unidas en tot allò qu' els puga convenir, y desitjant la federació de tots els obrers en el més breu plasso possible.

Las societas obreras que vulgan ajudar als fundidors de Girona a tant plausibles objectes ó vulgan posarse am relacions am ella, no tenen de fer més que dirigirse al seu secretari, B. Serra, carrer de Santa Clara, número 13, Girona.

La Junta Directiva de la «Societat de Serradors Mecánics de Barcelona y contorns,» ens prega l'inserció de las següents ratllas:

«Havent transcorregut prop d' un any desde la defunció del qui fou nostro company d' associació Jaume Mulet sense que la seva familia ó interessats hajan passat a recullir las sinticines pensées qu' aquesta societat va votar a favor de aquella, é ignorant el seu domicili, aquesta Junta la públic que, si fins al dia 10 de Febrer próxim no ha sigut recullida dita cantitat, se entendrà qu' es renuncia a ella, perdent, per consegüent, tot dret a ulterior reclamació.»

La societat d'operaris Fondistas de Barcelona y sos contorns convoca a reunió general pel próxim dijous dia 19 del corrent, a las 11 de la nit, en el seu local social, carrer de l'Olim, número 10, pis 1.er, 1.ª porta, a tots el cuyners y cambres de Barcelona y contorns pera tractar d'assumptos importants referents a dita Associació, desitjantse la més puntual asistencia.

A causa d' estar sufrint una grave enfermetat l'obrer Pere Sanjust Claramunt, la Societat de Serradors mecánics d'aquesta ciutat ha acordat celebrar una funció a son benefici demà dissapte, a dos quarts de nou de la nit, posant en escena, en el teatro Calvo-Vico, el drama *Lo Pubill*, de Pitarra, oferintse la societat coral «La Banya Graciense» a pendre part en la dita funció, cantant la *Berccarola* y *Lo cap vert*, finalisant la festa amb el juguet còmic *La Cartimolalga ó Com més arrem més riarem*.

Tant l'autor del drama com el coco y algun altre, renuncian a cobrar res d'aquesta funció atés el fi floable am que s'organisa, per quin meteix motiu no dubtem qu' es veurá l'espectacle molt concorregut.

La semmana passada fou inscrit civilment a Tarrasa, prescündint de tota cerimonia religiosa, un fill del company S. Sellarés, posantli el nom de Plató.

Als pocs dias una enfermetat va matarlo, havent sigut acompanyats sos restos al cementiri civil per varios companys de l'Ateneu Obrer.

També fou inscrit civilment una filla dels companys Anton Torruella y Emilia Xandri, posantli el nom de Palmira.

A Sabadell s'ha inscrit al registre civil prescündint de tota cerimonia un fill del mestre laic, A. Rodriguez, posantli els noms de Clavell y Progrés, després d'haverli refusat els de Edisson, Russó, Riego y Juvenal.

Fassin lo que vulguin els crancs de la conciencia, el món marxa.

Havem rebut de la Comissió corresponent, organidora en nom de las societas adheridas del meeting celebrat a la plassa de toros el diu-meenge antepassat, l'estat de comptes de dita reunió, pujant las entradas 14425 pessetas y els gastos 12865, quedant, per lo tant, un sobrant de 1560 pessetas, destinadas a favor dels obrers presos per acort de ditas seccions.

En l'estat aludit están detallats del tot els gastos y els ingresos, que nosaltros no podem publicar en detall per falta d'espai, y resulta perfectament comprobada la gestió administrativa de la Comissió organidora.

Y ja que estém en aquet assumpto, no podem per meaos de fer certa aclaració a l'article nostro publicat la semana passada, per haver per alguns mal interpretat las nostras intencions creyent que censuravam a la Comissió en pes ó a las corporacions que havian portat alguna iniciativa per la celebració del meeting pera tractar de l'organización de la classe obrera.

Res més lluny de nosaltros que tal intent. Las nostras amargas censuras son única y exclusivament per aquells que per un costat presentavan la cosa d'un modo a las seccions y per l'altre treballavan pera que resultés tot lo contrari. Y ara sols en resta dir: *Qui no sigui confrare que no prengui candela*.

LLIBRES REBUTS

Atmanque de El Escaballo, de Valencia.—Forma un elegant tomet de més de 150 planas carregats de notes que destrouen el rate y abundó de treballs humoristics.—Preu, 1 pesseta.

Cartas anochorales, de Josep Aladern.—Un folletó d'unas 60 planas am cubierta de color, contenint en varias cartas unas impresiones a la lleugera d'una excursió per las Vallis d'Andorra.—Preu, a rala. Dirigirse al kiosco de P. Bolart, plassa Mercadal, Reus.

El sexto Mandamiento, texto ortodoxo de concilio, padre de la Iglesia, santo, pontifice, obispo y varones eminentes en ciencia y virtud.—En dieni que aquesta obra forma part de las de la Biblioteca de «El Motín», ja ens dit nos. En ella es tracta de demostrar, y demostrar queda fins al moll de l'os, que l'immoralitat no es patrimoni del liberalisme, sino tot lo contrari, no es dels que diuen qu' el liberalisme es pecat.—Un tomet de més de 200 planas, a pessetas. Administració de El Motín, Puencarral, 119, Madrid.

Las Ducas Paul, comedia en un acte y en vers original de Jaume Eixarney Ribot.—Impressa a Sant Martí y estrenada en el teatro d'una societat obrera. No porta el preu ni ahont es ven.

SENYOR ALCALDE MENOR...

Com més petita és la oona...

Vamos, senyor Caserilla: si no és pel soroll qu'ha fet, cap veí de Barcelona de vostè sabria res. De ha mogut prou rebombori si n'ha fet i n'ha desfet de cosasses i cosasses Redimontri de marcos? Vostè pot semblar una pussa; petitet vostè pod ser; pro vostè té unas ideyas... Quinas ideyas que tel? Fou qu'ho ha dat a compondre, amb aquestos curts moments que fa qu'empunya la varal Vaya en Tort i Martorell. La vritat, niogó ho diria que vostè, qu'aqueit baylet, pogués concebir ideyas tant grosses com las presents. Miris que privar de vendre peribidica, mistos, libreta... és un acte que molt l'honra i qu'el fa honor a pes. Pod ben creus am: jo l'admira. Vés qu' qui se li ocorren fe una cosa com aquesta? A ningú, a ningú més. (Ahont va tot aquesta colla de donas, sicota i vellis que cridan La Tramontana, El Tinent, El Suplement) Aixó no és digno, no és propi, aixó no pod ser permés. Més val qu'es morin de gana; més val qu'es morin de fret que no enquistat els oïds dels que surten a passeig. Vostè ha fet are un pent d'homa; vostè ha fet... ¿vostè ha fet vostè?... vostè ha fet alguna cosa... lo que no hauria de fer. Vostè s'ha fet antipatic am tot-hon que tinga seny; vostè ha fet una injusticia a tota aquestos pobres que per guanyar una pesseta s'aixecavan a las tres i cridavan mati i tarde, fins al vespre alla a las deu; pro peró, arcaide... Borrero, cregui qu'el tindrem present. Lo que jo ara l'ayano, y am lo que dig hi faig creu, que a vostè (foga molt faci) jquantas cosas porta el tempst si per cas lo dia arriba y la paga el peregrino; y té de vendre peribidica per las plaxas y carrers... per ma part li dig de serio que no li comprare res.

DOMENGO BARTRINA

Am permis de La Fulla, del Fiscal y de tots els galifardeus qu'ens voldrian veure a las grasas de l'Inquisició, tenim de tornar a dir a mossen Angel, aquell rector de Santa Maria del Taulat del Poble Nou, que fassi el favor de pendres am més calma lo que fan els individus que no son catòlics, perquè algun dia podrian donarli un qué sentir si s'ho pren tant a la valenta com va fer la semana passada als quatre cantons de la carretera de Mataró, que, portant el conbragat a las mans y veyent dos homes que enraonavan y no s'havian tret la gorra, se n'hi va anar, conbrantlos am paraulas groixudas a que ho fessin; y no podent-ho lograr, va fer deixar a l'escolá el fanal a terra y anar a buscar un municipal, maltractant, per fi, de cobarts als dos individus quan prudentment es retiravan pera evitar un escándol.

Are digueme, senyors fullasos: ¿és aixís com es té d'enlitar el catolicisme y donar bons exemples de mansuetut evangèlica?

El senyor rector de Sant Llorens Savalls, ha sortit a matar la filoxera; però aquesta vegada ho ha fet fent qu'el poble es posés de festa y fins anant a contractar l'orquesta dels Lluisos de Castelltersol.

Y no es pensin, qu'a tal acte fins s'hi han adherit molts del poble qu'és diuen republicans y liurepensadors.

¿Peró voldrán matar la filoxera... a tips de riure?

M'escriuen de Tarrasa que las treballadoras de la fábrica de cal Segret, treballant arrastra-

dament, no poden guanyarse la vida, perquè, á més de pagarlos poc, el majordom acaba d'escanyarlas contant menos pesa de la que fan ó donantlos més llarga de la tirada a que la cobran, tot perquè diu que l'amo es pobre y qu'encara hi pert diners.

¡Pobres burgesos fabricants! Será qüestió de repartirlos la sopa pera que puguin viure.

Res: jo ho arreglaría obligantlos á mantenirse de las sobras dels seus obrers.

Em sembla que no rebentarian de tips, com arc.

S'em queixan del Vendrell dihentme qu'el ecònom qu'els havien derrerament donat semblava bo y qu'are ja s'els va tornant dolent, fins á l'extrem de que per un tres y no res en la missa del gall va aisar tant el galló am un feligrés, qu'a empentas y quasi á rodolons m'el va treure de la iglesia.

Y d'aixó es queixan? Si are s'els torna dolent... pitjors son los que no s'hi poden tornar... porque sempre ho han sigut.

Y respecte á ésser tret de mala manera de l'iglesia, es ben senzilla la manera de evitarho. Fassin com jo, que ni pel devant de cap passo.

Y ja veurán com may els treurán de dintre.

En una carta que, per més que creyem está emmotilada a la lley, estém segurs de qu'el fiscal ó La Fulla hi tindrian que dir, s'ens dona comptes de la feyna que ha fet una missió á Ger de Cerdanya, que n'hi ha pera esbotzarshi de riure ó tornarshi tistic de lastig.

La libertad d'imprenta qu'avuy es disfruta ens impedeix parlar d'aquellas garrafaladas piadosas.

Peró consti que per aixó no ho deixan menos de ser.

A Parets del Vallés hi há una sola fábrica de teixits pera que hi pugan millorar la seva condició els treballadors d'aquell poble; però tant és lo qu'aqueit establiment determina allí la riquesa del país, qu'els obrers que conseguixen la gran sort d'anarhi á treballar se claván unas 75 horas de treball á la semana per uns jornals que no els bastan á res, y á l'arribar al disápste... moltas vegadas es quedan sense cobrar.

Y qu'aquets treballadors es queixin de son modo de viure... vaya, no tenen rahó.

M'hi jugo qualsevolga cosa qu'el burges encarre els troba massa atrevits, ambiciosos y revolucionaris.

PENSAMENTS REVOLUCIONARIS

—L'unió fa la força, diuen uns. Primer la conseqüencia, dig jo. L'homo convenstus y amant del progrés, té el deber de procurar las veras ideyas, apartant de l'error als qu'existen enopits.

—Tota forma de govern és tiránica, puix els homes no deuen ser governats ni governants.

—Cada proletari deu tindre en compte las injusticias y atropells dels seus respectius burgesos, pera saldar el dia de la liquidació social.

—L'organización dels obrers és una arma moral y material contra els seus explotadors.

—Tots els partits no tenen rahó de ser, perquè, sent partits, may poden tindre el valor d'una cosa senyera.

BALDORNIO BALLESTER

ESQUITXOS

El rector de l'Universitat carlista d'Onyate, mossen Escorra Sigrona, acaba d'estendre el títol de doctor en Dret Inquisitorial an els autors dels següents projectes de martirizar liberals quand el seu amo governi.

Torment del BUDIN TENENTIS

A tot aquell o aquella qu'ell pondre el sol no vagi a joc, se li buscarán las possigolias, y si durant tres dias resisteix aquet castig sense riure, vels deixará anar, afeytant-los el cap y destinant la cabellera pel matalassos dels seminaristas.

Torment de la SENA ECONOMICATA

A las sicotas que se las atrapi sense cotilla, se las tancarà en un convent de monjas, y la mare abadesa las hi há de clavar una panxa de lliga de morro a la punta del nas en honra y gloria de cada una de las 11.000 verges.

Torment de MITJAS GIBRONORON

A las que presumixin massa y arrossequin massa els vestits, se las condemnará a anar pel carrer vestidas de curt fins al genolló, y las mitjas al garró y am sabatas de simolans.

Aquesta és la trenta premiada. Si algú dels lectors de l'ALMANAC sab trobar un nou torment, qu'ens l'envii, y per bon conducte el remetem an el rector d'aquella Universitat, insertant-lo abans pera demostrar son zel en bé de la religió senyera.

Dr. TRANCOS

XARADA

Signo aritmético primera, das es parti de la persona, es un árbe la Berceira, y el tot un animal dona.

Ms. EDOON

TRENCA-CLOSCAS

D. LLEÓ CUDÓ TÁRREGA

Formar amb aquestas llettras el títul d'una comedia catalana.

GEROGLIFIC

C. LL LL ESTIU C. BARRERA Y CAROL

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Ra-ca-re-do. Gero-glific: Per unas un burges.

A NOSTROS AMIGS

A tothom que vulgui ajudarnos á resistir las persecuciones de que som objecte per certas influencias de la clericalia catalana, li supliquem que procuri trobar ó indicarnos qui podria ser apte ó d'ideyas pera fer estendre nostro periódic en todas las poblacions catalanas en que no tinguem corresponsal, y molt particularment en las qu'expressém a continuació:

Provincia de Barcelona: Arenys de Mar.—Arenys de Mar.—Berga.—Bruch.—Castelló d'Amorós.—Cerdedeu.—Hospitalat.—Maigrat.—Martorell.—Massou.—Moius de Rey.—Moncada.—Moya.—Piera.—Puigreig.—Rubí.—Sampedor.—Sant Boy.—Sant Cugat del Vallés.—Sant Sadurni de Noya.—Sentmanat.—Tiana.—Tordera.—Vich.

Provincia de Girona: Agullana.—Amer.—Arbucias.—Begur.—Cadaqués.—Castelló d'Amorós.—Celrà.—La Bisbal.—La Escala.—Llaná.—Llers.—Lloret de Mar.—Massanet de Cabrenys.—Massanet de la Selva.—Olot.—Palafregell.—Perelada.—Ribas.—Santa Coloma de Farnés.—Sant Hilari Sacalm.—Sant Joan de las Abadesas.—Torroella de Montgrí.—Tortellá.—Vidreres.

Provincia de Lleyda: Arbeca.—Artesa de Segre.—Bellpuig.—Bellver.—Borjas Blancas.—Camarasa.—Cubells.—Cervera.—Guimerá.—Granadella.—La Seu d'Urgell.—Mayals.—Mollerusa.—Sanahuja.—Solsona.—Trep.

Provincia de Tarragona: Alcanar.—Amposta.—Constantí.—Gandesa.—La Cenia.—Montblanch.—Mont-roig.—Pla de Cabra.—Riudoms.—Roquetes.—Saverri.—Sant Carles de la Rápita.—Tivenys.—Tivissa.—Tortosa.—Vandellós.—Ulldenou.

Tot individu que vulga probar d'acimatar la venta pública de La TRAMONTANA en un poble, vella ó ciutat qualsevol ahont no hi haja encarregat de dita venta, se li enviarán gratis, durant tres setmanas, tots els exemplars que demani dels números que vagin sortint, y després de las tres setmanas se li obrirá compte carregantshi tot lo que desde allavoras se li vagi enviant.

Las condiciones son invariablement: cada jo exemplars una pesseta desde j exemplars setmanals en amunt, podent sempre el corresponsal pujar ó baixar son pedido del modo que á n'ell li acomodi. No es donan privilegis per la venta en cap població, ni s'admeten retorns.

ADVERTENCIA

Se suplica a tots els corresponsals qu'han rebut nota de las liquidaciones fins á fi de l'any passat y no han enviat encare son import, que fassin el favor de liquidar sos comptes a la major brevetat possible si no volen causar nos perjudici ni exposarse á qu'els suspenguem l'envio del periódic.

Las inusitadas persecuciones de que som y setem objecte, fan que no puguem passar mes temps sens cobrar de nostros deudors pera pugnarnos delensar de nostros enemigs.

Repetim una vegada més, als que tenen comptes vells, que sortiran prompte á la gabiya per ratas de La TRAMONTANA si no procuran ben aviat quedar be amb aquesta Administració.